

**KULE
KİTAP**

SİVAS BİZİM OCAKLI GÜNLER

Mehmet Avcı

Kule Kitap®

www.kulekitap.com

kitap@matbumedya.com

0850 304 22 03

Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik

Genel Yayın Yönetmeni: Özgür Türkoğlu

Editör: Dindar Negiş

Son Okuma: Özgür Türkoğlu

Mizanpaj: Yusuf Efe

Kapak Tasarım: Mustafa Eren Elmalı

1. Basım, İstanbul, Şubat 2026

ISBN: 978-625-8664-11-9

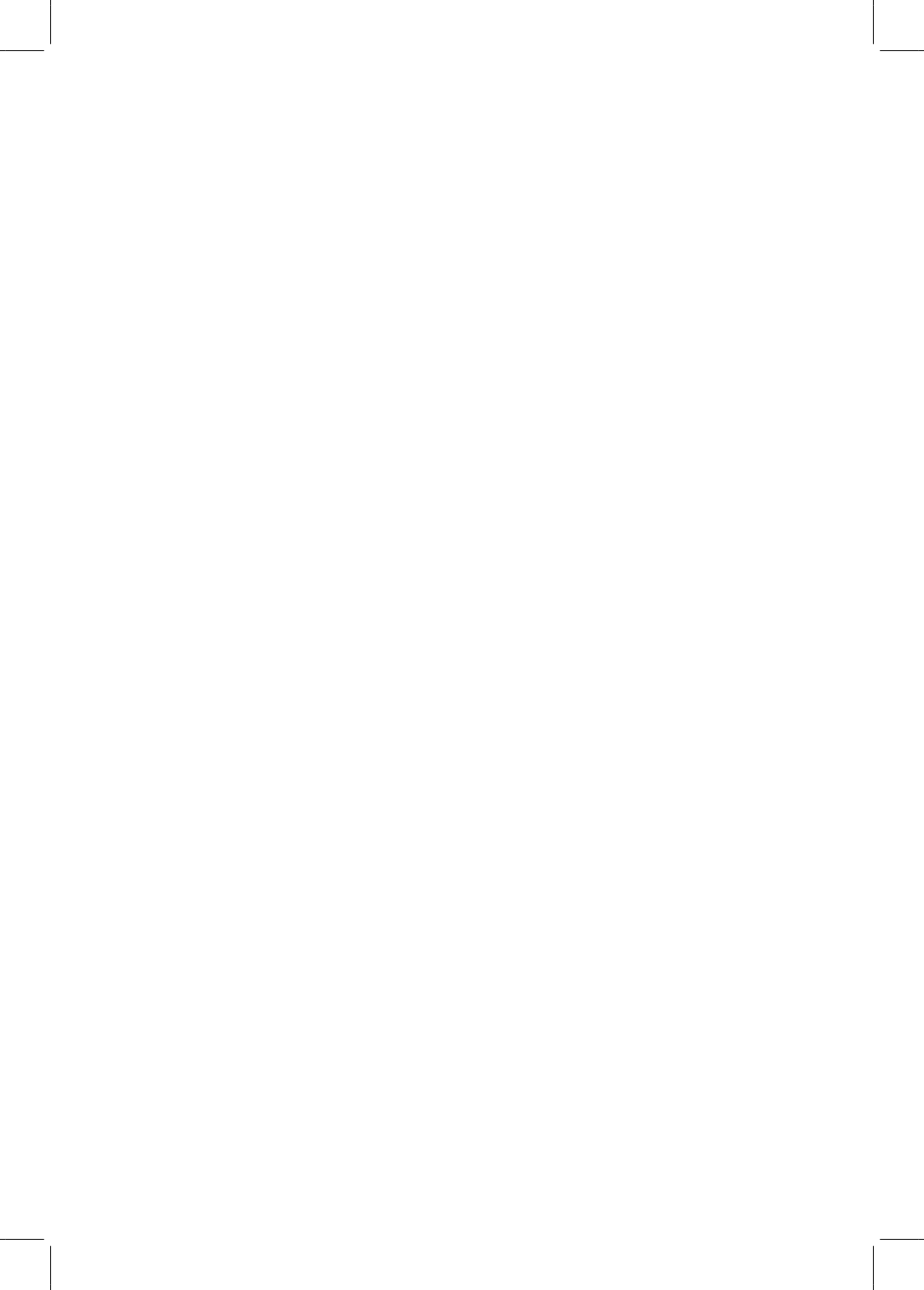
Tilki Kitap Matbaa / İstanbul

Matbaa Sertifika No: 48138

"Kule Kitap Yayınevi tarafından baskıya hazırlanan eserlerin hukuki sorumluluğu tamamen yazara aittir."

SİVAS BİZİM OCAKLI GÜNLER

Mehmet Avcı

İÇİNDEKİLER

KULE KİTAP YAYINEVİNİN YAYIN ESASLARI	19
ÖN SÖZ.....	21
OCAĞIN DUMANI HIÇ SÖNMEYECEK... ..	23
Küllerden Doğan Meşale: <i>Bizim Ocak</i>	23
1980 SONRASI KÜLLERİNDEN DOĞUŞ: ÜLKÜCÜ HAREKET VE <i>BİZİM OCAK</i> DERGISİNİN İNŞACI ROLÜ	25
Karanlığın Ortasında Bir Kale: <i>Bizim Ocak</i> 'ın Doğuşu	25
OKÇULAR TEPESİNDE KALABİLMEK	29
Unutulan Sorumluluk: Sessizliğe Bürünmüş STK'lar	29
Damardan Sızan Sevda	31
12 Eylül'ün Etkileri ve Yeniden Doğuş	32
Ekonomik Sıkıntılar ve Fedakârlık.....	33
Günümüzdeki Çöküş: Fon Bağımlılığı ve Biat Kültürü	34
İyi Niyet Taşlarıyla Döşenen Cehennem	34
Prangaya Dönüşen Fonlar ve Biat Kültürü.....	35
Mahalle Baskısı: Erdem mi, Biat mı?.....	37
İHTİLAL VE GİZLENEN MİSYON.....	39
Yokluk İçinde Bir Mücadele	39
Kartal Yuvasında Çetin Geçen Kış.....	40
Düğümlenen Şüpheler: Ocağa Gelen Beklenmedik Misafir	41
Divriği Belgeseli ve Yardımcı Oyunculuk.....	42

Vefa ve Geleceğe Bırakılan Emanet.....	47
Sofradaki Adalet.....	47
OCAK HER ALANDA	51
Şehrin Nabzı: Dinamik Bir Merkez	51
Radikal İslamcı Yapılarla Mücadele: Zihinleri Koruma Savaşı, Karanlığa Karşı Direniş.....	51
Şehri Saran Çete Kâbusu: Esir Alınan Şehir: Çeteler ve Korku Çağı.....	52
Racona Karşı Ahlak: Çete Liderleriyle Çetin Görüşmeler	53
Stratejik Kurtuluş: Böl, Parçala ve Nefislerini Kır	54
DAĞLARIN ARDINDAKİ VEFA.....	55
Ulu Dağların Zirvesinde Vefa Nöbeti	55
Sahneye Yansıyan Ruh: Doktor Bey ve Kulisteki Vefa.....	58
Vicdanın Sesi: Gönül Coğrafyasından Yansıyan Acı	59
Sanatın Evrensel Dili: Perdesi Kapanmayan Çiğlik.....	59
OKÇULAR TEPESİNİ TERK ETMEYEN LİDER: MUHSİN YAZICIOĞLU	65
Efsanenin Dönüşü: Bir İdam Kararının Ardından Gelen Haber	65
Üniversiteye Ulaşan Sevinç Dalgası.....	66
Nisan Yağmuru ve Emanet Arabayla Vefa Yolculuğu.....	66
İlk Kucaklaşma ve Ömürlük Onur	68
GANİMETE DEĞİL DAVAYA SADAKAT	75
İftiraya Cevap: Satın Alınamayan İrade.....	76
Bâki Kalan: Gönüllerde Yaşayan Bir Ömür	76
Özet Olarak: Onurun ve İlkenin Mirası	77
Muhsin Başkan'ın Tarikatlara Bakışı	78
1989 Yerel Seçimleri: Yorulmaz Başkan	78
Gecenin Sessizliğinde Derinleşen Sohbet.....	79

Tarikatlar Üzerine Duygulu Bir Yüzleşme.....	80
Sessizlikte Anlam Derinleşirken.....	81
Cezaevi Sohbetlerinden Bir Rüya: Kerpiç Ören Kadın.....	81
Gümüşhane’de Sabah, Erzincan’da Coşku.....	83
Kelkit’te Bir Gülümseme: Dava Arkadaşına Vefa.....	84
Erzincan’da Konvoy ve Halkın Nabzı.....	84
Sahnedeki Ses, Erzincan’ın Yüreğine Dokundu.....	85
Söz, Gönüllerde Karşılık Bulursa.....	89
Yüreklere Düşen İzler.....	89
MUHSİN KİM?.....	91
Komite Kuruluyor: Siyaset ve Ocağı Canlandırma Misyonu.....	92
İttifak İkilemi: Sahadaki Kaos.....	93
Son Dakika Kararı: İttifakın Resmîyet Kazanması.....	93
Başkan Başkan Başkan... ..	94
Yasaklı Semboller ve Üç Hilal Stratejisi.....	94
Maddi Sıkıntılar ve Bayrak İhtiyacı.....	94
Bayrak Atölyesine Dönüşen Bizim Ocak Dergisi.....	95
Azerbaycan Bayrağı: Turan’ın Sembölü.....	95
Türk Dünyasına Destek ve Seçim Heyecanı.....	96
Tercihli Seçim Sistemi ve Demokratik Bir Uygulama.....	97
Sivas’ta Kampanya: “Muhsin Kim?” Gizemi.....	97
Tercih Oyu Tartışmaları ve Muhsin Başkan’ın İlkeleri.....	98
Söz Birliği ve Tercih İhaneti.....	98
Sandıkta Gelen Vefa: Rekor Tercih Oyu.....	100
20 EKİM 1991 MİLLETVEKİLLİĞİ SEÇİMLERİ VE GÖREV SÜRECİ.....	103

Yeniden Yapılanma: Ocaklara Dönüş.....	103
El Değiştirme Çatışması: Beklenen Atama ve Fırsatçılar.....	103
Karşıyaka Toplantısı ve Sürpriz Atama.....	105
Altı Aylık Baş Döndürücü Tempo: Yeni Yönetim.....	106
Finansal Güç ve Dava Şuurunun Sinerjisi.....	106
Sosyal ve Kültürel Faaliyetler.....	107
Mirasımız: Teşkilat Ruhu ve Sorumluluk.....	107
Sinek'ten Yağ Çıkarmak: Ozan Arif Kasetleri.....	109
Gizli Bir Vefa Seferberliği: Çorbada Bizim de Tuzumuz Olsun.....	110
Mazeretin Olmadığı Okul.....	110
“Geri Vitesi Olmayan Araba”.....	112
“Zoru Hemen Yaparız, İmkânsız Biraz Zaman Alır”.....	114
Kırılan Güven: Abone Sistemi Enkazı.....	114
Kitap Hediyesi Projesi.....	115
İmdada Yine Muhsin Başkan Yetiştirdi.....	116
Abonelik Patlaması: Ocağa Akın.....	117
Sivas Zirvede: Genel Merkezle Pazarlık Zaferi.....	118
Lojistik Zaferi: PTT ile Dağıtım.....	118
Gönülden Yapılan İşler: Güvenin Yeniden İnşası.....	119
Konuşmacının Katılmama İhtimali ve Ocağın Endişesi: Kriz ve Ankesörlü Telefonda Gelen Zafer.....	120
Konferans Günü ve Hoca'nın Karşılana, Hoca'nın Tepkisi: Deşifre Krizi, Afışteki Gizli Bilgiler.....	122
İhaneti Bertaraf Etmek: Üniversitede Gizli Propaganda ve Sabotaj Tehdidi.....	122
Konferansa Katılımın İyi ve Kötü Yanları: Pratik Zekâ ve Gelen Zafer, Güvenlik Sorunu Nasıl Aşıldı?.....	123

Konferansın Yankıları ve Lider'in Takdiri	124
YOĞUN GEÇEN 1992 YILI.....	127
Dava Bilincini İnşa Etmek: Günlük Seminerler.....	127
Geleneksel Ocak Gecesi: Sosyal Birlik ve Mali Kaynak.....	127
Suşehri'nde Hava Soğuk Ama Buluşma Sıcaktı	128
1992'nin İlk Büyük Buluşması: Gönül Birliği 2 Gecesi.....	128
Bilet Üzerinden Finansman: MÇP'te Gergin Diyalog	129
Türkiye'de Bir İlk: Biletlere Reklam ve Sanatçı Kadrosu	130
Bilet Satışlarında Yaşanan Zorluklar: Hınca Hınç Dolu Salon, Son Anda Gelen Zafer.....	131
Bir Star Doğuyor: Mustafa Yıldızdoğan'ın Sivas Vitrini.....	131
Tel Örgüleri Aşan Vefa ve Kış Şartlarıyla Mücadele	132
Çokolatalı Çekiliş: Gecenin Son Maddi Hamlesi.....	133
Muhsin Başkan'ın Muhteşem Konuşması ve Dava Ateşi.....	133
BİR ÜLKÜCÜ RÜYASI VE AZERBAYCAN'IN BAĞIMSIZLIK MÜCADELESİ.....	139
Hazar'ın Kenarında Çay: Esir Türklerin Bağımsızlık Sevinci	139
Kara Ocak (20 Ocak 1990) Miladı: Bakü'de Direniş ve Katliam.....	139
Azadlık Meydanı ve Katliam	140
Bağımsızlık ve Vahşetin Zirvesi: Hocalı.....	140
Hocalı: Vahşetin Zirve Noktası	141
Tanıkların Dilinden Hocalı Vahşeti.....	141
Hocalı Katliamı Karşısında Ülkücülerin Duyarlılığı	142
Acil Eylem Planı: Elçibey'den Talimat Bekleyişi	142
Zorlu iletişim: Elçibey ile Tarihi Bağlantı.....	142
Elçibey'in Turan Sözü ve Türkiye'ye Yükllediği Misyon.....	143
Sivas'ın Sesi: Zulmü Dünya Kamuoyuna Duyurma Kararı.....	144

Miting Hazırlıkları ve Halkın Katılımı	145
Teşkilat Seferberliği: Afişler ve Yasaklı Alanlar.....	145
Tarihin En Büyük Mitinglerinden Biri: 7 Mart 1992.....	146
Sivas Gündemi: Mevlâna Miting Alanı Tarih Yazıyor	146
Karabağ'ın Sesi: Muhsin Başkan'dan Meydan Okuma.....	146
Miting Sonrası Coşkulu Yürüyüş ve Polis Müdahalesi.....	147
Miting Sonrası Gerginlik ve Sakinleşme Çabaları	147
Kalabalığa Sakinlik Çağrısı ve Uyarılar.....	148
Ocak Kapısında Son Çağrı: Gerginliğin Dağıtılması	149
Sivas'taki Telin Mitinginin Azerbaycan'daki Yankıları.....	150
Yıllar Sonra Gelen Şahitlik: Hanım Halilova'nın İfadesi.....	150
Günümüz Eleştirisi: Zayıf Düşen Millî Vicdan	155
Devletin Hocalı Katliamındaki Yetersizliği	155
Yönetim Basiretsizliği: Hocalı'ya Ulaşamayan Yardım Eli.....	155
Kelbecer'de Yazılan Kardeşlik Destanı: Muhsin Yazıcıoğlu ve Elçibey	156
Elçibey'in Cenazesi ve Türkiye'nin Tepkisi.....	157
Son Yolculuk: Zalimlerin Naaşından Korktuğu Liderler.....	157
Devlet Erkânının Kayıtsızlığı ve Liderin Vefası	158
Bizim Ocak ve Türk Dünyasına Duyarlılık	159
Türk Dünyasına Gönül Köprüsü: Rauf Denktaş ile Görüşme.....	159
Çağları Aydınlatan Direniş: Kardeşlik ve Adalet Yemini.....	160
1992: YER ALTINDAN MEŞRUIYETE DOĞRU	161
Erzincan Depremi ve İlk Müdahale	161
Kan Bağışı Kampanyasının Başarısı.....	162
Yoğun Teveccüh: Kızılay Önünde Miting Alanına Dönüştü.....	162
Karanlık Merdivenlerde Gelen Misafir: Komünist Osman.....	162

Algıyı Değiştirme Stratejisi: Őiir ve Kompozisyon Yarışması.....	164
Zıt Kutuplar: Vali Ahmet Karabilgin ile Randevu	165
Vali Makamında Stratejik Konuřma	166
Yarışma Konuları ve Vali'nin Desteęi	167
Yarışmanın Hayata Geçirilmesi ve lkc Öğretmenlerin Rolü	168
Őiir ve Kompozisyon Yarışması Başvuruları	168
Komisyon ve Titiz alıřma.....	169
Dereceye Girenlere Bilgilendirme ve dl Töreni.....	169
Kamusal Meřriyetin Kazanılması ve Algı Dönüřümü	170
12 Eylül Rejimine Karşı Güçlü Bir Mesaj	170
Ödül Töreni Cořkusu	171
TRT Sansrn Aşan Etkinlik	171
En Parlak Zihinler: Selçuk Anadolu Lisesinin Katkısı	172
Devrim'in dl Anısı	172
Mücadelemizin Işığı ve Geleceğe Umut.....	173
BİR OCAK, BİR UMUT	175
Baba-Oęul Kovalamacası ve zm.....	180
Bozkurtlar Gidiyor: Tatlı Bir Tebessüm.....	181
Sazların Ardından Sözün Büyüsü: Madımak Otelinde Unutulmaz An ..	182
Hayal Kırıklığı: Başbuğ'un Seyahati	183
1992 - AYRILIęIN AYAK SESLERİ	185
Yenikarahisar'daki Sessiz Gerilim	185
Başbuğ'un Zihnindeki Fırtına: İtirazlara Cevap.....	185
l Bařkana Oy	186
Bayrak Krizi: İdealin Sınavaı	187
Bir Dönemin Kırılma Anı ve Yeni Duruş	188

Başbuğ Konvoyunda Esprili Bir Ayrılık	189
Geminbeli'nde Dev Konvoy ve Büyük Endişe.....	190
Fotoğraf Krizi	191
Hürdoğan Gazetesine Yansıyan Mahcubiyet	193
Başbuğ'un Askeri ve Verilen Söz	194
Fırçanın Acısı ve Arkadaş Sitemi	199
Balıklı Çermik'te Mahremiyet Krizi	200
Vefa, Terbiye ve Büyüyen Gençlik	202
Bir Liderin Ardında Koşan Yürekler.....	202
UZUNYAYLA ÜZERİNDEN HATAY'A.....	205
Yağmurlu Gece ve Kararlı Bir Söz	205
Uzunyayla Çamurları ve Hüseyin'in Muzipliği.....	205
Sadakat ve Cevap Verilmeyen Sorular	207
Kazazedelere Yardım: Muhsin Başkan'ın Vicdanı	208
Hamam Molası ve Hatay Macerasının Sonu.....	211
Memleket Sevdasıyla Dolu Bir Yüreğin Peşinde.....	211
BİR İŞARETTEN ÖTE BİR KİMLİK.....	213
Bozkurt Sembolü ve Ruhun Haykırışı.....	213
Bozkurt Simgesi Üzerine: Bir Sembolün Tarihî ve Kültürel Yolculuğu: Merih Demiral Vakası ve Bozkurtun Kökeni.....	213
Halilova İddiası: Bozkurt İşareti Bakü'de mi Öğrenildi?.....	215
İddianın Çelişkisi ve İşaretin Kültürel Derinliği.....	215
Bozkurt: Bir Milletın Simgesi ve Toplumsal Sembolün Dirilişi.....	217
DİVRİĞİ ZİYARETİ: KADİM TÜRK ŞEHRİNE DOĞRU.....	219
1992 Baharı ve Teşkilatlanma Hamlesi	219
Mengücek Mirası: Divriği'de Ocak Vakti	219

Bir Şehidin Emaneti: Hayrettin Ulubay	220
Bolucan Kararı: Terör Güzergâhında Kararlılık.....	220
Sıfır Kilometre Mavi Şahin’le Divriği Yolu.....	221
Yol Boyu Sohbetler, Gönül Eğitimi	221
Yoldaşlık, Türkü ve Gönül Eğitimi.....	222
Türküyle Yoğrulan Yolculuk	222
Divriği’nin Gönül İnsanları	223
Vefanın ve Kararlılığın Yolculuğu.....	224
Vefalı Bir Uğurlama	224
Ruh İklimi ve Yoldaşlık Ahlakı	225
Bir Gönül Durağı Daha: Kangal	225
Davanın Özü ve Yüreklar Meşalesi.....	226
Ankara’daki Genel Merkez Toplantısı: Gecedен Sabaha Bir Yolculuk.....	226
Genel Merkezde Sert Üslup ve Görev Değişimi.....	226
Ankara Yolculuğu ve Sakarya Sokak’ta Buluşma.....	227
Genel Merkezde Soğuk Karşılama	227
Başbuğ Türkeş ile Kritik Bir Toplantı	229
Liderden Disiplin Dersi ve Dokuz Işık Sınavı	230
Liderin Hışmı ve Artçı Şoklar	230
12 EYLÜL ÖNCESİ: BİRLİK VE BÜTÜNLÜK.....	235
12 Eylül Sonrası Homojen Yapının Bozulması.....	235
Muhsin Başkan’ın Direnişi ve Fedakârlığı	235
Bozulan Denge: Mafya, Partiler ve Sürüklenenler	237
Satranç Tahtasındaki Tek Başına Bir Dev: Muhsin Yazıcıoğlu	238
Ruhun Manifestosu: Beş Cümleye Sığan Bir Ömür.....	240
KÜRESEL SATRANÇ VE OCAĞA DÜŞEN NİFAK	243

Satranç Tahtasında Bir Hür Nefer: Buz Tutmuş Bir Hakikat	244
1991 Seçimleri ve DEP'in Meclis Provokasyonu	246
İhanet mi, Strateji mi? Güvenoyu Krizi	247
Yazıcıoğlu ve Arkadaşlarının MÇP'den İstifası	248
<i>Bizim Dergâh</i> Baskını ve İplerin Kopuşu.....	248
7 Temmuz 1992: Toplu İstifa ve Bölünme.....	249
Güven Oylaması Krizi ve Ayrılığa Giden Süreç.....	252
Program Engellemeleri ve Muhsin Başkan'ın Vizyonu.....	253
Zorla Kopuş ve Vicdan Hareketi	254
Güvenoyu Çıkmazı ve Başbuğ'un Gerekçeleri.....	254
Adaletsizlik ve Sessizlik: Ülkücülere Reva Görülen Tavr.....	255
Adalet Bakanı'ndan Pervasız Açıklama.....	255
Sustuğumuz, Yutkundüğümüz O Ağır Günler.....	256
Zorunlu Ayrılık ve Tarihi Yankı.....	257
Toplantı Günü: Tarihi Bir Dönüm Noktası.....	258
İstişareler ve Ankara Buluşması.....	258
Muhsin Başkan'ın İkilemi: Sadakat ve Koparılış.....	258
Yeni Yol Haritası ve "Ülkü Ocakları" Teklifi.....	259
Ülkü Ocakları mı, Nizam-ı Âlem mi?	260
Ayrılık Değil Koparılışın Mührü.....	260
Sivas'a Dönüş: Mücadelenin Merkezine.....	261
Anahtar Tartışması ve Tehditler	261
Yılmaz'ın Tanıklığı: Bir Karar Anı.....	262
Yeni Bir Sayfa: İrtibat Bürosunun Doğuşu.....	263
İrtibat Bürosu: Direnişin ve Sadakatin Merkezi.....	264
İnat, Tehdit ve İnanmışlık: Sivas'ta Gerilimli Günler.....	264

Başbuğ'un Talimatı ve Tehdit Dolu Bir Teklif.....	265
Sivas'ta Gerilim Tırmanıyor ve Silah Krizi.....	266
“Bu Ocağın Her Tuğlası Bizimdir”	267
Silah Satmak İsteyenlerin Uğrak Yeri.....	268
Sisli Günlerde Gelen Gizemli Teklifler.....	268
Gece Yarısı Gelen Telefon.....	269
Millî Mutabakat Çağrısı.....	272
Millî Mutabakat Çağrısı ve Anadolu Seferberliği.....	272
Yozgat Gerilimi: MÇP Kalesinde Baskı.....	272
Kuşatma ve Kaos	273
Güvenlik Duvarı ve Provokasyon	273
Kırk Çatal Yürekli Başkan Kürsüde	274
Hukuksuz Gözaltı ve Dik Duruş.....	275
Telsiz Gürültüsü, Karakol Direnişi ve İsmet Gür Fırtınası, Telsiz Provokasyonu ve Gözaltı.....	275
Karakolda Kararlılık Sınavı.....	276
İsmet Gür Kasırgası	277
Sorgun Molası, Stres Boşaltma ve Gerçek Yol Arkadaşları.....	277
Vefalı Bir Yoldaşlık.....	279
Liderlik Ahlakı: Saygı ve Edep	279
Bir Liderin Ardından	282
Hedef Tartışması: Turan mı, Türkiye Sınırları mı?	282
Başbuğ'a Olan Bağlılığın Kaynağı	282
NATO Konseptine Uyum	283
Vefa, Edep, Sadakat: Fikir Ayrılığı, Düşmanlık Değildir.....	283
Parçalanmışlığın Vebali.....	285

İrtibat Bürosu: Direniş Hattı ve İdealler Mabedi.....	286
VEFASIZLIĞIN BENDE AÇTIĞI YARA	289
2002 Seçimleri ve Gemerek Seferberliği	289
Gezide Yaşanan Şok	289
Gecenin İkisi ve Bir Vefa Hikâyesi	290
Kamera Önünde Öfke ile Sabır Arasında	291
Gece Yarısı Aranan Vefanın Hikmeti	293
Gecenin İkisi ve Siyasette Emsalsiz Vefa	293
Beş Yılın Ardından Gelen Şok Cevap	293
“Balık Bilmezse Halik Bilir”	293
Bir Bakış Açısının Mirası.....	294
2007 GENEL SEÇİMLERİ VE MUHSİN BAŞKAN’IN BAĞIMSIZ ADAYLIĞI.....	297
Sinsi Propaganda ve Kayma	297
Rüya Gibi Bir Seçim Mücadelesi	298
Seçim Koordinasyonu ve Tehlikeli Algı.....	298
Taşlıdere Rüyası: Çamur Deryası İçinde Bir Umut	298
Muhsin Başkan’a Karşı “Edepsizce” Bir Israr	299
Kunduracılar Çarşısı’nda Verilen Söz	300
Yavuz Donat’a Kundura Sözü.....	300
“Bul” Demek Yeter.....	302
Direnç Karşısında Israr	303
Bir Çift Ayakkabının Ardındaki Vefa.....	305
Aylarca Süren Borç Takibi.....	305
Emrivaki ile Gelen Zarf	306
2009 ŞAHADET SÜRECİ: UNUTULMAYAN ACI	309

Yürekten Su Serpen Yalan: O İlk Umut	309
Acının Ötesindeki Birlik: Millette Oluşan Sevgi Seli	311
Oy Verilmeyen Lider: Ananın Feryadı.....	312
Sütünü Helal Etmeyen Analar Oldukça.....	314

KULE KİTAP YAYINEVİNİN YAYIN ESASLARI

Kule Kitap:

Sağlam yapıları ve uzun ömürleriyle bilinen kuleler gibi üzerinde yükseldiği entelektüel ve sanatsal değerlerle zamanın yıpratıcılığına direnen, geçmiş ile gelecek arasında kurduğu bağla yarınlara zengin bir miras bırakmayı hedefleyen bir yayınevidir.

Klasikten moderne uzanan kültür vadisinde, okuyucularına zihinsel olarak daha yüksek bir bakış açısı ve estetik beğeni kazandıracak fikir ve sanat eserlerini yayımlamayı amaçlar.

İlkeli yayıncılık anlayışıyla, Anayasa'da belirtilen Türkiye Cumhuriyeti'nin temel niteliklerine ve toplumun değerlerine bağlı kalacak, hiçbir ideolojinin veya politik düşüncenin hizmetinde olmayacaktır.

Bünyesine katacağı eserleri seçerken bunların kendinden sonrakilere kılavuzluk edebilecek, ilham verebilecek, içerikleriyle özgün, dil ve anlatımıyla yüksek kalitede olmasına dikkat edecektir.

Ticari kaygılardan ziyade edebî, sanatsal veya bilimsel değere göre toplumun genel yararına uygun, eğitici, bilgilendirici ve estetik değerler taşıyan eserlerin seçilmesine özen gösterecektir.

Farklı bakış açılarına, kültürlere ve dillere yer verecek zengin bir yayın portföyüyle eser çeşitliliğini artırırken bu eserleri ait oldukları kültürde de nitelikleriyle öne çıkmış seçkin eserler arasından seçecektir.

Yayımlayacağı eserlerin her safhasını akademik bir titizlikle takip edecek; dil bilgisi, yazım kuralları, tutarlılık ve anlam bütünlüğü gibi

konularda sıkı bir editoryal süreçten geçmesini sağlarken Türk Dil Kurumunun *Yazım Kılavuzu*'nda belirtilen esaslar çerçevesinde hareket edecektir. (Tarih konulu eserlerde, özellikle Arap harfli kaynaklarla yapılacak çalışmalarla uyumlu olması açısından, özel isimlerin yazımında ait olduğu dildeki yazılışı esas alınacaktır.)

Yazarlardan intihal ve etik ihlali yapmadıklarına dair yazılı beyan alacak, fikrî mülkiyet hakları konusunda hassasiyet gösterecektir.

Her kitabı bir miras olarak yarınlara emanet ederken sıradan kitaplardan ziyade derinlik ve anlam arayan okurlarını entelektüel bir zirve yolculuğuna davet ediyor.

Faydalı olmak dileğiyle...

ÖN SÖZ

Her hayat bir nehir, her mücadele ise o nehrin coşkun akışında bir köpüktür. Ancak bazı hayatlar vardır ki kendi akışlarıyla beraber bir milletin kaderini de derinden etkiler. Muhsin Yazıcıoğlu'nun hayatı, işte böyle bir nehir, bir destanıdır. O, sadece bir siyasi lider değil inandığı değerler uğruna bedel ödemeyi göze almış, vicdanını hiçbir pazarlığa değişmemiş, samimiyetin ve adanmışlığın ete kemiğe bürünmüş hâliydi.

Bu kitap, o büyük destanın gölgesinde, onunla aynı yolda yürümeye gayret gösteren biri olarak kendi notlarımdan oluşmaktadır. Anlattıklarım; 1970'lerin çatışmalı sokaklarından 12 Eylül zindanlarına, MÇP'deki fikir ayrılıklarından BBP'nin zorlu kuruluş yıllarına ve nihayet 2009 yılının karlı dağlarında yaşanan o büyük acıya kadar uzanan, bir vefa ve sadakat serüvenidir.

Amacım, büyük siyasi olayları analiz etmekten çok, onun ruhunu, ahlakını ve küçük detaylarda saklı büyük insanlığını sizlere ulaştırmaktır. Bir ayakkabı borcunun peşine düşecek kadar titiz, oy vermeyen bir çaresizin derdiyle dertlenecek kadar merhametli bir liderdi o. Bu sayfalarda, kılıçların değil kırılan gönüllerin açtığı yaraları, tehditlerin değil vefasızlığın verdiği acıyı bulacaksınız.

Bu hatırat, Muhsin Başkan'ın şehadetinden sonra dahi devam eden o kutsal mücadelede, onun bize bıraktığı ahlak mirasının ne kadar hayati olduğunu göstermek için kaleme alındı. O, bize "Balık bilmezse Halik bilir." demeyi öğretti.

Bu anıları kaleme almaya yerel bir internet gazetesinde başladığımda, temel amacım sadece geçmişî yâd etmektir. Ancak hafızamı

tazeleme sürecinde yaptığım araştırmalar, özellikle akademik tezlerde bile bazı temel yanlışların ve yanlışların yer aldığını görmemi sağladı. En büyük gayem, Muhsin Başkan'ı gelecek nesillere, asırların ötesine taşıyacak bir doğrulukla anlatabilmektir. Kuşkusuz herkesin zihninde kendine has bir “Muhsin Başkan” imajı vardır ve buna saygım bakidir ancak ben, hakikatin izini sürmek isteyenler için bir yol gösterici olmayı hedefledim. Bu çalışma aynı zamanda hiçbir yere bağlı olmayan, sadece kendi yağıyla kavru lan sivil hareketlerin, samimiyetle yola çıktıklarında neleri başarabileceğini gösteren bir vesikadır.

Bana göre Ülkücü Hareket'in fikrî ve siyasi mimarisini Başbuğ Alparslan Türkeş inşa etmişse de o görkemli yapıya ruhunu, manevi derinliğini ve vicdanını veren lider Şehit Muhsin Yazıcıoğlu'dur. Özellikle Muhsin Yazıcıoğlu gibi hem siyasi hem de toplumsal hafızada derin izler bırakmış bir figürün, “aslına uygun” anlatılması, sadece bir vefa borcu değil aynı zamanda gelecek nesiller için bir pusula niteliği taşıır. Şimdi, bu yolculuğa çıkarken sizleri, sadece bir liderin anılarına değil aynı zamanda bu kadim milletin vicdanında yaşayan tertemiz bir sevdaya tanıklık etmeye davet ediyorum.

Bu kitabın hazırlık süreci sadece bir yazma serüveni değil aynı zamanda kolektif bir hafıza yolculuğu oldu. Bu yolculukta hatıralarımı tazeleyen, hafızamı güncelleyen tüm dostlarıma şükran borçluyum. Özellikle kitabın yazıya dökülmesinde, ilk satırdan son noktasına kadar büyük bir özveriyle emek veren Hasan Çağlar'a, kıymetli katkılarıyla yanımda olan Dr. Cengiz Eken'e, her türlü katkısı için şehrimizin duayen gazetecisi Aydın Deliktaş'a, bu süreçte desteklerini esirgemeyen yeğenlerim Alperen Elmalı ve Mustafa Eren Elmalı'ya hassaten teşekkürlerimi sunarım. Son olarak eserin basımını gerçekleştiren Kule Kitap Yayınevinin yönetici ve çalışanlarına teşekkür ederim.

Bizim yolumuz, vicdanın yoludur. Saygılarımla...

Mehmet AVCI

Sivas, 13.02.2026

OCAĞIN DUMANI HIÇ SÖNMEYECEK...

Küllerden Doğan Meşale: *Bizim Ocak*

Bu satırlar sadece bir kitabın sayfalarına düşülmüş notlar değildir; bu, bir neslin boğulmak istenen çığığının, teslim olmayan direnişinin ve küllerinden yeniden doğan bir dirilişin kayıdır. 12 Eylül'ün o kurşun gibi ağır karanlığının ülkeyi nefessiz bıraktığı, fikirlerin zindanlara atıldığı günlerde, Ankara'da küçük bir odada bir ateş tutuşturduk. O ateşin adı; sıcaklığıyla içimizi ısıtan, samimiyetiyle bizi bir arada tutan *Bizim Ocak* idi.

Adı gibiydi; sığınılacak bir liman, buz kesmiş yürekleri ısıtan bir yuva...

Bizim için her sayı, bir dergiden öte yeniden nefes alabilmektir. Sayfalara dökülen her kelime, zincirlere vurulmuş fikirlere inen bir balyoz darbesi; her cümle, susturulmak istenen bir halkın gür sesiydi. Kimi zaman Başbuğ Alparslan Türkeş'in Anadolu'yu kucaklayan vakur sesi olduk; kimi zaman Yusufiye medreselerinden yükselen Muhsin Başkan'ın o eğilmeyen iradesini taşıdık. Kimi zaman Atsız'ın yalın kılıç kalemini kuşandık, kimi zaman da rutubetli hapisane duvarlarına kanla kazınmış, o mahzun ama mağrur şiirleri fısıldadık.

12 Eylül'ün o silindir gibi geçen yıkımının ardından, 1 Eylül 1983'te ilk sayımızla yeniden "Bismillah!" dediğimizde; amacımız sadece yazı yazmak değil tarih bilinciyle yoğrulmuş bir nesil inşa etmektir. Çıkan her sayımız, düzenlenen her seminerimiz, yapılan her etkinliğimiz; yıkılmak istenen o muazzam "Ülkücü Hareket

Kalesi”ni yeniden inşa etmek için koyduğumuz sarsılmaz imanımız temsil eden bir tuğlaydı.

Bu kitap sadece bir fâni olarak benim anılarım değil Türk milliyetçiliğinin en zor şartlarda, imkânsızlıklar içinde nasıl yeniden filizlendiğinin, ocağın başında nöbet tutan adsız kahramanların ortak hikâyesidir. Seminer kürsülerinde ter dökenlerin, makalelerde fikir çileleri çekenlerin ve her zorlukta “Buradayım.” diyen o sarsılmaz ruhun izdüşümüdür.

Bugün, o fırtınalı günlere dönüp baktığımda bir şeyi çok net görüyorum: *Bizim Ocak* hiç sönmedi. Giden her gençte bir kıvılcım, her etkinlikte sönmeyecek bir kor bıraktı. Elinizde tuttuğunuz bu kitap, o korları tek tek toplayıp, yarının Türk gençliğinin yolunu aydınlatacak bir meşaleye dönüştürme gayretidir.

1980 SONRASI KÜLLERİNDEN DOĞUŞ: ÜLKÜCÜ HAREKET VE *BİZİM OCAK* DERGİSİNİN İNŞACI ROLÜ

Karanlığın Ortasında Bir Kale: *Bizim Ocak*'ın Doğuşu

12 Eylül 1980... Türkiye'nin sadece siyasi haritasını değil toplumsal hafızasını ve ruhunu da paramparça eden o karanlık milat. Bir neslin üzerinden ağır bir silindir gibi geçen, geride sadece kan, gözyaşı ve derin bir kimsesizlik bırakan o zifiri dönem. Bu darbe-lerden en ağırını, en acımasızını hiç şüphesiz "Ülkücü Hareket" aldı.

Zindanlar dolup taşı, gencecik bedenler darağaçlarında son nefeslerini verdi, kadrolar dağıtıldı, sesler kısıldı... Bir zamanlar meydanları titreten o devasa Hareket, âdeta kanatları kırılmış, yuvası dağıtılmış bir kuş gibi sessizliğe ve yalnızlığa mahkûm edildi. İşte tam da "Her şey bitti!" denilen, umudun bile yorulduğu, sessizliğin sağır edici bir hâl aldığı 1983 yılında; Ankara'nın vakur sokaklarında bir ışık huzmesi belirdi. Bir dergi değil bir "diriliş müstusu" olarak *Bizim Ocak* yayın hayatına gözlerini açtı.

Bizim Ocak, sadece kâğıttan ve mürekkepten ibaret bir mecmua değildi.

O, fırtınada kalmışların sığındığı bir liman, dağılmışların toplandığı bir karargâh, üşümüş ruhların ısındığı bir fikir ocağıydı. 1980 öncesinin o toz duman içindeki sokak çatışmalarının ve siyasi gerilimlerin yorgunluğuyla kenara çekilen milliyetçi-ülkücü fikirler, *Bizim Ocak*'ın sayfalarında yeniden ama bu kez daha derin,

daha vakur ve daha entelektüel bir kimlikle hayat buldu.

Dönemin ağır, baskıcı, nefes aldırmayan atmosferinde; “Türk Milliyetçiliği” bayrağını yere düşürmemek, onu sığ sloganların ötesine taşıyıp köklü bir fikir zeminine oturtmak bizim en büyük yeminimizdi. *Bizim Ocak*, geleceğe taşınacak o kutsal emanetin nöbet kulübesiydi. O gün dergiyi elimize aldığımızda hissettiğimiz şey sadece bir kâğıt sıcaklığı değildi; yeniden atan bir kalbin, yeniden ayağa kalkan bir devin ilk soluğuydu.

Derginin Temel İşlevleri ve Katkıları:

1. Fikrî Diriliş ve Süreklilik: Darbenin getirdiği kopuş hissinin kırmak, harekete mensup gençlere “Biz hâlâ buradayız, fikrimiz yaşıyor.” mesajını vermek hayati bir meseleydi. *Bizim Ocak*, ülkücü düşüncenin teorik temellerini (Ziya Gökalp, H. Nihal Atsız, Alparslan Türkeş’in görüşleri) yeniden hatırlatarak, hareketin ideolojik sürekliliğini sağladı. Geçmişle gelecek arasında köprü oldu.

2. Entelektüel Derinlik Kazandırma: 1980 öncesinin pratik mücadele koşulları, teorik derinleşmeyi zaman zaman gölgelemişti. *Bizim Ocak*, bu dönemde tarih, edebiyat, sosyoloji, siyaset bilimi ve Türk Dünyası meseleleri üzerine yoğunlaşarak harekete ciddi bir “entelektüel soluk” kazandırdı. Sayfalarında hem yerli hem de yabancı düşünürlerin fikirleri tartışıldı, analizler yapıldı.

3. Yeni Bir Söylem ve Yol Haritası Arayışı: Dergi, 12 Eylül travmasının ve dünyadaki değişimin (Soğuk Savaş’ın sonu, küreselleşme) ışığında, “Ülkücülüğün yeni yol haritası nasıl olmalı?” sorusuna cevap aradı. Şiddet sarmalından çıkış, demokratik sistem içinde var olma, sosyal ve kültürel meselelere ağırlık verme, ekonomik modeller geliştirme gibi konular dergide sıkça işlendi. Bu, hareketin kendini yeniden tanımlama çabasının önemli bir parçasıydı.

4. Kadroları Bir Arada Tutma ve Yeni Nesil Yetiştirme: Hapshanelerdeki ve hayatın farklı alanlarına dağılmış eski kadrolar için dergi bir buluşma noktasıydı. Daha da önemlisi, 80 sonrası kuşağa hitap ederek, onları fikirle besleyip “yeni bir ülkücü neslin yetişmesine” öncülük etti. Şiirleri, denemeleri, araştırma yazılarıyla genç dimağları etkiledi.

5. Türk Dünyası’na Açılan Pencere: Sovyetler Birliği’nin dağılmasından önce bile, *Bizim Ocak*, Orta Asya’daki Türk topluluklarına, Balkanlardaki soydaşlarımıza büyük ilgi gösterdi. Bu coğrafyalardaki gelişmeleri takip edip okuyucuya aktararak, Milliyetçi Hareket’in ufkunu genişletti ve “Türk Dünyası” bilincinin güçlenmesine katkı sağladı.

1980 sonrasının zorlu şartlarında *Bizim Ocak* dergisi, Ülkücü Hareket için bir “fikir kalesi” işlevi gördü. Hareket’in küllerinden yeniden doğuşunda, ideolojik kimliğini koruyup derinleştirmesinde, yeni bir dil ve söylem geliştirmesinde ve en önemlisi, “yeni nesiller yetiştirmesinde” tartışmasız büyük bir rol oynadı.

Bugün geriye dönüp baktığımızda, 1980’ler ve 90’ların Türk sağ/milliyetçi siyasi ve entelektüel hayatında *Bizim Ocak*’ın bıraktığı iz derindir. Sadece bir dergi değil bir dönemin tanığı, bir hareketin düşünce laboratuvarı ve zor zamanlarda yanan bir “fikir ocağı” olarak tarihteki yerini almıştır. O dönemde sayfalarında filizlenen fikirlerin, yetişen isimlerin ve verilen entelektüel mücadelenin etkileri, Türkiye’nin siyasi ve kültürel ikliminde hâlâ hissedilmektedir. Bu miras, hareketin en zor anında bile düşünceye, kaleme ve fikre olan inancın bir kanıtıdır.

Biz, Türkiye genelinde aktif olan, hemen hemen her şehirde temsilciliği bulunan *Bizim Ocak* dergisinin Sivas ayağını ele aldık. Sivas’ta yapılan çalışmalar, Tüm ocakların yaptığı çalışmaların da küçük bir yansımasıdır.

OKÇULAR TEPESİNDE KALABİLMEK

Unutulan Sorumluluk: Sessizliğe Bürünmüş STK'lar

Her büyük hareketin, her kutlu yürüyüşün bir başlangıcı, adanmış yüreklerin bir kor gibi yanıp kül olmayı göze aldığı o mukaddes ilk adımı vardır. Bir avuç insan... Sadece ortak bir hayal, ortak bir sancı ve ortak bir vatan aşkıyla yan yana gelmişti. O günlerde kurulan her dernek, vakıf, sendika; aslında bir binadan fazlası, daha adil ve daha erdemli bir dünya için edilmiş, ucu şahadete çıkan bir adamlık yemi-niydi.

Nice güzel insanlar tanıdım o kapıların ardında... Ömrünü bir kibrit çöpü gibi bu dava uğruna yakan, evlatlarının kokusunu rüzgâra bırakan, sofrasındaki son ekmeği “ülküdaşım” diyerek hiç tanımadığı biriyle bölüşen dev yürekli adamlar... Bizim için ocağa verilen, sadece bir aيدات makbuzu ya da bir kâğıt parçası değildi. O, göğüs kafesinden sökülüp gelmiş sınımsız bir ideal, damarlardan çekilip sunulmuş helal bir kandı.

Peki, o ateşi yakan, ocağı tütüren, imkânsızlığı imana çeviren o devasa yürekler nerede şimdi?

Bugün, dünün mirası üzerine yükselen yapılar baktığımda, kapılardan sızan o kesif ve ağır sessizliği görüyorum. Bir zamanlar haksızlık karşısında yer yerinden oynatan, zulme karşı bir elif gibi dimdik duran o soylu refleks; yerini ne yazık ki derin bir sükûta, bir tür “vazgeçmişliğe” bırakmış.

Eski fedakârlıklardan geriye, tozlu raflarda kalan hatıralar dışında bir eser yok sanki. Büyük bir yorgunluk, tarif edilemez bir suskunluk

gelip bir sis bulutu gibi üzerimize çökmüş. Oysa bu sessizlik, sadece bir dinlenme ya da bir geri çekilme değil bir neslin vicdanında, toplumun tam kalbinde açılmış, sürekli kanayan en büyük yaralardan biridir.

Biz ocağın ateşini küllemek için değil istikbali aydınlatmak için yakmıştık. Şimdi soruyorum; o yangından geriye sadece bu soğuk sessizlik mi kaldı?

Cemaatler, dernekler, vakıflar ya da sendikalar... İsimleri değişse de bizim dünyamızda hepsinin tek bir kutsal gayesi vardı:

İnsanı yaşatmak, inandığı değerlerle donatmak ve yarının evlatlarına onurlu, adil, tertemiz bir vatan mirası bırakmak. Biz o binaları sadece taşla, tuğlayla değil harcını merhametle, uykusuz gecelerle ve göze alınan bedellerle ördük. O kapılardan giren nice yiğit dava erleri tanıdım... Onlar için "ideal" demek, sadece bir kelime değil bir hayat biçimiydi. Kimi ömrünün en güzel yıllarını o buz gibi odalarda bir fikir uğruna tüketti, kimi evladının büyümesini göremedi. Kimi de rızkını, hiç tanımadığı bir ülküdaşının sofrasına katık etti. Çünkü o günlerde paylaşılan, sadece bir aيدات makbuzu değildi; kalpten sökülüp gelen, avuç içlerinde titreyen sınımsız bir dünya hayaluydu.

Peki, şimdi ne oldu da o devasa hayallerin üzerine bu ağır kış sessizliği çöktü?

Yıllarca meydanlarda, kürsülerde, mahkeme salonlarında destan yazan o yapılar, bugün nasıl oldu da bu kadar derin bir sükûta gömüldü? O eski inançtan, mangal gibi yürekten, her şeyi göze alan fedakârlıktan geriye neden sadece soluk gölgeler kaldı?

Özellikle sarsılmaz sağ yelpazenin, haksızlığa karşı gök gürültüsü gibi ses çıkaran, zulme karşı "elif" gibi dimdik duran sivil toplum kuruluşları, o cesur reflekslerini nerede bıraktı Hakkı arayan o gür seda, hangi pazarlıkta ya da hangi yorgunlukta kaybolup gitti?

Bu satırlar sadece bir gözlem değil toplumun ruhunda